

Földön, épen,
a napvilágban;
bus titkoknak mélyén,
amikor csiravó váltam:
elcsődötnek nézve
lele ruditva az árvaságra,
mert a nyilatásom
nem itten
jajongott vége:
a letűnt korban:
mésze távol,
idegenben, máshol
találkozott énem
a nyers-mestake sorsal.
Ide csak gyerekeknek
hozott fényem,
s már az ifjuság
korai hajnalán
megvilágosodott
az a sok eresnyi nap,
melyeknek alkonyá
fénylik, napborong;
én jajongok talán?
Vagy a sors engem sivat.!?

Balázs János.

Bencze Péter: Kiszáradt fa

